

Predmet: Skočić (opt. Sima Bogdanović i drugi)

Viši sud u Beogradu
Odeljenje za ratne zločine
Broj predmeta: K-Po2. 42/10

Objavljivanje presude 22.02.2013.

Izveštaj: adv. Marina Kljaić, punomoćnik oštećenog Zije Ribića

Nakon većanja i glasanja, veće je donelo, a predsednik veća, sudija Rastko Popović javno je objavio presudu kojom je optužene Damira Bogdanovića, Zorana Alića, Zorana Đurđevića, Zorana Stojanovića, Đorđa Ševića, Tomislava Gavrića i Dragana Đekić, kao pripadnike jedinice „Simini četnici“ oglasilo krivim zbog krivičnog dela ratnog zločina protiv civilnog stanovništva iz člana 142. KZ SRJ u saizvršilaštvu, u vezi sa članom 22 KZ SRJ i osudilo : Damira Bogdanovića na 2, Zorana Alića i Tomislava Gavrića na po 10, Zorana Đurđevića i Zorana Stojanovića na po 20, a Đorđa Ševića i Dragana Đekić na po 5 godina zatvora. Obzirom da je Đorđe Šević pravosnažno osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 15 godina za drugo krivično delo (ratni zločin), izrečena mu je jedinstvena kazna zatvora u trajanju od 15 godina.

Postojanje oružanog sukoga, kao objektivnog elementa inkriminacije, veće smatra nespornim, jer je opštepoznata činjenica da je ratni sukob u Bosni i Hercegovini započeo 1992. godine i da se odvijao na celoj njenoj teritoriji između oružanih formacija sa strani Srpskog, Muslimanskog i Hrvatskog naroda i da je rat trajao sve do Detonskog sporazuma 1995. godine. Jedinica „Simini četnici“ nastala je izdvajanjem jedne grupe pripadnika iz jedinice kojom je komandovao Vučković Vojin zvani „Žuća“, koja se nalazila na području Opštine Zvornik. Jedinicom „Simini četnici“ komandovao je sada pok. Sima Bogdanović, ali je ista i dalje ostala u sastavu TO Zvornik. Njeni pripadnici bili su dobrovoljci iz Srbije i Bosne. U vreme događanja u selu Skočić, opština Zvornik, formacija je bila stacionirana u selu Malešić, a među njima su bili, pored pok. Sime i optuženi Zoran Alić, Đorđe Šević, Dragana Đekić, Zoran Stojanović i Zoran Đurđević, dok su se kasnije, u avgustu 1992. godine jedinici priključili i optuženi Damir Bogdanović i Tomislav Gavrić. Veće je utvrdilo da su optuženi Zoran Đurđević, Zoran Stojanović, Zoran Alić, Đorđe Šević i Dragana Đekić, kao pripadnici dobrovoljačke grupe „Simini četnici“ pod komandom sada pok. Sime Bogdanovića, dana 12.07.1992. godine u selu Skočić, zajedno sa drugim pripadnicima jedinice, eksplozivom srušili džamiju, a zatim u jednu kuću skupili 32 meštana Rome koje su pronašli u selu, (od ukupno 35 Roma koliko ih je u to vreme živilo u Skočiću) među kojima je bilo najviše žena i dece. Od njih su oduzeli i prisvojili vredne stvari, kojom prilikom je optužena Dragana Đekić od oštećene „Game“ oduzela zlatne minđuše i zlatne priveske u obliku krsta i potkovice, kao i jedan zlatni prsten sa ruke. Sakupljene Rome su tukli rukama, nogama, kundacima od pušaka i drugim predmetima a oštećenog Arifa Nuhanovića ubili. Optuženi Zoran Stojanović naredio je dvojici muškaraca – dedi i unuku, da se svaku i vrše među sobom oralni seks, dok su pojedini pripadnici jedinice oštećene-zaštićene svedoke „Alfu“, „Betu“ i „Gamu“ silovali. Zatim su ih sve kamionom odvezli do sela Malešić, gde su oštećene „Alfa“ „Beta“ i „Gama“ izdvojili i sproveli ih u kuće u kojima su bili smešteni pripadnici jedinice „Simini četnici“. Optuženi Zoran Đurđević, Zoran Stojanović i Zoran Alić, zajedno sa pok. Simom Bogdanovićem i NN pripadnicima jedinice, preostale Rome su odvezli do jame na mestu zvanom Hamzići u blizini sela Šetići, te ih pojedinačno izvodili iz vozila i ubijali

noževima i iz vatrenog oružja, a leševe bacali u jamu. Tom prilikom ubili su 27 civila, među kojima je bio sedmoro dece i jedna žena u poodmakloj trudnoći, a oštećenu Zijadu Ribić, staru 13 godina, pre ubistva i silovali. Oštećenog Ziju Ribića, koji je tada bio star osam godina, samo su telesno povredili, pošto je on, mada ranjen, uspeo da preživi streljanje. Prema oštećenim „Alfi“, „Beti“ i „Gami“ koje su prisilno držali, za vreme boravka u selu Malešić, optuženi su nečovečno postupali i primoravali ih da spremaju hranu, Peru njihovu odeću i uniforme, spremaju i čiste kuće u kojima su boravili, naređujući im da moraju raditi šta god ko traži od pripadnika jedinice, jer će u ih u protivnom ubiti. Takođe su ih optuženi Zoran Stojanović, Zoran Alić i Dragana Đekić u više navrata tukli, a optuženi Zoran Stojanović, Zoran Đurđević, Zoran Alić, Tomislav Gavrić, kao i NN pripadnici jedinice, u više navrata silovali, a optuženi Đurđević Zoran, zajedno sa NN pripadnicima jedinice i seksualno ponižavao naročito uvredljivim postupcima, terajući ih da igraju gole na stolu i gledaju silovanja jedna druge. Nakon boravka u selu Malešić jedinicu su napustili optuženi Đorđe Šević, Zoran Đurđević, Zoran Alić i Dragana Đekić. Preostali optuženi, Zoran Stojanović, Damir Bogdanović i Tomislav Gavrić su sa NN pripadnicima jedinice otišli u selo Klisu i sa sobom prinudno odveli i oštećene „Alfu“, „Betu“ i „Gamu“. Posle boravka u selu Klisi, optuženi su kraće vreme boravili u selu Petkovci, i u tom periodu jedinicu je napustio optuženi Tomislav Gavrić. Iz sela Petkovci, jedinica „Simini četnici“ prelazi u selo Drinjača, u kom periodu jedinicu napušta optuženi Zoran Stojanović, koji sa sobom u Srbiju vodi oštećenu „Gamu“. Polovinom januara 1993. godine jedinica „Simini četnici“, među kojima je od optuženih ostao samo optuženi Damir Bogdanović, odlazi u Srbiju vodeći sa sobom oštećene „Alfu“ i „Betu“. U čitavom periodu boravka nakon Malešića, pa sve do povratka u Srbiju, optuženi Zoran Stojanović, Damir Bogdanović i Tomislav Gavrić su prema oštećenima nečovečno postupali, time što su „Alfu“, „Betu“ i „Gamu“ primoravali da im spremaju hranu, Peru njihovu odeću i uniforme i spremaju i čiste objekte u kojima su bili smešteni.

Činjenično stanje sud je utvrdio iz iskaza zaštićenih svedoka - oštećenih, „Alfe“, „Bete“ i „Game“ oštećenih Zije Ribića, Alije Bajrića i Šerifa Aganovića, kao i iz svih drugih dokaza koji su izvedeni tokom glavnog pretresa.

Sud je našao da nema dokaza da je optuženi Đorđe Šević učestvovao u ubistvu Roma na mestu Hamzići, niti da je silovao oštećene „Betu“ i „Gamu“.

Prilikom odmeravanja kazni optuženima, sud je cenio brojnost preduzetih radnji, kao i bezobzirnost i surovost prilikom njihovog izvršenja koju su optuženi ispoljili.

Optuženom Zoranu Aliću sud je ukinuo pritvor i zamenio ga blažom merom – zabranom napuštanja prebivališta.